

17. 9. 2007

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

O posvátném právu lhát

Advokát Jiří Vyvadil se v sobotu na této stránce statečně postavil proti všem policistům, politikům i novinářům, jimž se oškliví oblíbená řidičská finta se sváděním odpovědnosti na osobu blízkou.

Skóre:	0.81
Název zdroje:	Právo
Datum vydání:	17.09.2007
Nadpis:	O posvátném právu lhát
Strana:	6
Pořadí:	3
Mutace:	Celostátní
Rubrika:	Publicistika
Autor:	Jiří Franěk
Ročník:	17
Číslo:	217
Náklad:	153477
Oblast:	Celostátní deníky
Zpracováno:	17.09.2007 07:01
Identifikace:	DCPR20070917010032 cz
Klíčová slova:	přestupek (2x), přestupku (2x), právo (2x), právní, trest, zákonu, zákony, presumpci viny, presumpece nevin, Advokát, právní výklad

Advokát Jiří Vyvadil se v sobotu na této stránce statečně postavil proti všem policistům, politikům i novinářům, jimž se oškliví oblíbená řidičská finta se sváděním odpovědnosti na osobu blízkou. Trefil tak tři nepřátele jednou ranou, ale nepovšiml si asi, komu nepřímo nahrává.

Než se však dostanu k tomu, v čem musím oponovat, nejprve zmínka o tom, v čem souhlasím. Botičky a radary jsou zajisté jen náhradní výchovnou pomůckou v procesu polidšťování zvěře za volantem. A pokud jde o nešťastnou praxi ukládání řidičských pochybení do šuplíku, to je skutečně neodpustitelná hanebnost. Řidič má samozřejmě právo na projednání svého přestupku v čase, který je schopen udržet v paměti, nikoli po dlouhých týdnech a měsících; pak už totiž trest nemůže mít sebemenší výchovný účinek a stává se prostou buzerací.

Odhlédneme-li však od tohoto nešvaru, je bohužel nutno konstatovat, že botičky pomáhají proti aroganci těch, kdo kašlou na zákony, a radary dokonce prokazatelně přispívají k bezpečnosti silničního provozu, to jest k ochraně lidského zdraví a životů.

Teď tedy ale ke zlatému hřebu polemiky, k té údajné presumpci viny. JUDr. Vyvadil se pohoršuje nad tím, že policie stíhá majitele vozu, který mohl, ale také nemusel být za volantem ve chvíli, kdy se stal přestupek. To se z hlediska právní teorie jistě dá vykládat jako porušení principu presumpece nevin. Jenže silniční provoz a zbytečné umírání lidí na silnicích neděje se v posluchárně, ale v praktickém životě.

Proto i právní fundamentalista měl by být schopen připustit si, že tak jako kupříkladu majitel psa odpovídá za maléry způsobené psem, tak také majitel vozidla nese jakousi odpovědnost za maléry

způsobené vozidlem. Ostatně v praxi se to (s výjimkou případů, kdy se přestupek řeší s idiotským zpožděním a řidič si ani nemůže pamatovat, co kdysi dělal) má přece jednoduše tak, že postižený vyčůránek sprostě lže. On ví, kdo řídil, tak je to. Buď řídil sám, nebo řídila osoba blízká - a nejspíš natolik blízká, že s ní vede společnou kasu. Anebo třeba jen kamarád, kterého se slušnému člověku nechce nabonzovat, ale je mu přece tak blízký, že stojí za to zaplatit za něj pokutu.

Proto si myslím, že rozdíl mezi smyslem onoho velice humánního ustanovení, podle něhož má člověk právo být na straně svých nejbližších třeba i proti zákonu, a praxí jeho zneužívání lidmi nestatečnými a neschopnými vážit si sebe sama, nepotřebuje právní výklad. Je to především otázka cti, což je bohužel v naší zeměpisné šířce nedostatkové zboží.

Zpracovatel: [Anopress IT a.s.](#)

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz